



MINISTER ZDROWIA

Warszawa, 2013 -05- 24

MZ-ZP-Z-070-25053-10/AC/13

SP 7 Schubert
Biura Prac Senackich
Wpłynęło dn. 6.06.2013
nr. 4846 podpis. [signature]

Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu RP

Szanowny Panie Marszałku!

W związku z pytaniem Pana Leszka Piechoty Senatora RP, zadaniem w trakcie debaty podczas 25 posiedzenia Senatu RP w dniu 9 stycznia 2013 r., odnośnie ustawy o zmianie ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, uprzejmie proszę o przyjęcie poniższych informacji.

Zgodnie z art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2012 r., poz. 1356, z późn. zm.) osoby w stanie nietrzeźwości, które swoim zachowaniem dają powód do zgorszenia w miejscu publicznym lub w zakładzie pracy, znajdują się w okolicznościach zagrażających ich życiu lub zdrowiu albo zagrażają życiu lub zdrowiu innych osób, mogą zostać doprowadzone do izby wytrzeźwień, podmiotu leczniczego lub innej właściwej placówki utworzonej lub wskazanej przez jednostkę samorządu terytorialnego albo do miejsca zamieszkania lub pobytu. W razie braku izby wytrzeźwień osoby takie mogą być doprowadzone do jednostki Policji. Wspomniany przepis nie wskazuje tego wprost jest rzeczą oczywistą, że o skierowaniu osoby w stanie nietrzeźwym do jednego z wymienionych podmiotów decydować będzie m. in. stan zdrowia tej osoby. Do izb wytrzeźwień, mają zatem co do zasady kierowane być osoby, których stan zdrowia nie wymaga hospitalizacji. Podkreślić należy także, że w celu zapewnienia bezpieczeństwa zdrowotnego osób przebywających w izbach wytrzeźwień, na podmioty te nałożono obowiązek wyposażenia w leki i inne wyroby medyczne, jak również zobowiązano je do każdorazowego badania stanu zdrowia osób przyjmowanych przez lekarza izby wytrzeźwień nie są podmiotami leczniczymi. Ich podstawową funkcją nie jest przeciwnie niż to ma miejsce w odniesieniu do podmiotów leczniczych wykonywanie świadczeń zdrowotnych lecz zapewnianie bezpieczeństwa publicznego.

GABINET MARSZAŁKA SENATU
wpłynęło dn. 05.06.2013r
nr. 2638 podpis. M. Półciński

Mając na uwadze powyższe oraz fakt, iż podstawą umieszczenia w izbie oprócz stanu nietrzeźwości jest także podejmowanie działań naruszających zasady współżycia społecznego, wydaje się w pełni uzasadnione obciążanie osób zatrzymywanych kosztami pobytu. Brak jest przesłanek do uznania, że w przedmiotowej sytuacji mamy do czynienia z nierównością wobec prawa.

W odniesieniu do drugiego z pytań zauważyć należy, że według informacji posiadanych przez Ministerstwo, żadne z państw Europy Zachodniej nie stosuje rozwiązań analogicznych do przyjętych w polskim modelu prawnym. Podejmowanie interwencji w stosunku do osób w stanie nietrzeźwości odbywa się w zależności od konkretnego stanu sprawy, bądź to w oparciu o służby porządkowe, bądź też w oparciu o system opieki zdrowotnej. Obowiązujące w Polsce rozwiązania prawne już w chwili obecnej umożliwiają podejmowanie interwencji w oparciu o pomoc i współdziałanie obu wymienionych partnerów. Osoba w stanie nietrzeźwości może bowiem, o ile uzasadniają to konkretne przesłanki, zostać doprowadzona zarówno do policyjnej izby zatrzymań jak i do podmiotu leczniczego. Funkcjonowanie izb wytrzeźwień jako specjalistycznych placówek ukierunkowanych na prowadzenie działań w opisywanym zakresie stanowi jedynie uzupełnienie katalogu potencjalnych rozwiązań oraz w istotnym stopniu odciąża zarówno organy przeznaczone do ochrony porządku publicznego jak i system opieki zdrowotnej.

Z powołania
Z upoważnienia
MINISTRA ZDROWIA
PODSEKRETARZ STANU
Igor Radziejewicz-Winnicki